

Președintele Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în Prima Președinție

Înconjurat de brațele Sale prietenoase

La fel ca mulți alți oameni, deseori am fost inspirat de lucrări frumoase de artă sau muzicale. O astfel de ocazie a fost atunci când am stat în fața unei picturi de maestru, creată de artistul danez Frans Schwartz, intitulată *Agonia din grădină*.¹

Această pictură dureros de frumoasă îl înfățișează pe Salvator îngenunchiind în Grădina Ghetsimani. În timp ce El Se roagă, un înger stă alături de El, înconjurându-L cu brațe prietenoase, acordându-I alinare, sprijin și ajutor divin.

Cu cât contemlu mai mult această pictură, cu atât inima și mintea mi se umplu cu sentimente inexprimabile de tandrețe și recunoștință. Pot să înțeleg, într-o mică măsură, cum trebuie să fi fost să fii prezent atunci când Salvatorul și-a început munca măreață și culminantă asupra mortalității, luând asupra Sa păcatele lumii. Mă minunez de dragostea și mila infinită pe care Tatăl le are pentru copiii Săi. Sunt copleșit de profundă recunoștință pentru ceea ce Fiul fără păcat a făcut pentru întreaga umanitate și pentru mine.

Sacrificiul Fiului lui Dumnezeu

În fiecare an, în această perioadă, sărbătorim și medităm asupra sacrificiului pe care Isus Hristos l-a făcut pentru toată umanitatea.

Ceea ce a făcut Salvatorul în folosul nostru, din Ghetsimani și până pe Golgota, este mai presus de puterea mea de a înțelege. A luat povara păcatelor noastre asupra Sa și

a plătit o răscumpărare eternă și care ne obligă, nu numai pentru păcatul original săvârșit de Adam, ci și pentru păcatele și greșelile miliardelor și miliardelor de suflete care au trăit vreodată. Acest sacrificiu etern, sacru a cauzat „suferințe care M-au făcut, chiar pe Mine, Dumnezeu, Cel mai mare dintre toți, să tremur de durere și să sângerez din fiecare por și să sufăr atât în trup, cât și în spirit” (D&L 19:18).

El a suferit pentru mine.

El a suferit pentru dumneavoastră.

Sufletul meu se umple de recunoștință atunci când meditez asupra semnificației prețioase a acestui sacrificiu. Sunt plin de umilință atunci când știu că toți cei care acceptă acest dar și își apleacă inima către El pot fi iertați și curățați de păcate, oricât de întunecată ar fi pata lor sau oricât de apăsătoare ar fi povara lor.

Putem deveni din nou puri și fără pată. Putem fi mântuiți prin sacrificiul etern al iubitului nostru Salvator.

Cine ne va alina?

Cu toate că niciunul dintre noi nu va trebui să cunoască vreodată adâncimea suferinței Domnului nostru, fiecare dintre noi va avea propriile ore întunecate și amare – momente în care durerea și mâhnirea noastră vor părea că sunt mai mult decât putem îndura. Vor fi perioade în care remușcarea și greutatea păcatelor noastre ne vor apăsa fără milă.

Chiar în acele perioade, dacă ne înălțăm inimile spre Domnul, cu siguranță, El va recunoaște și va înțelege. El

care a suferit pentru noi în grădină și pe cruce, cu atât altruism, nu ne va lăsa acum fără alinare. El ne va întări, încuraja și binecuvânta. El ne va înconjura cu brațele Sale prietenoase.

El va fi pentru noi mai mult decât un înger.

El ne va aduce alinare, vindecare, speranță și iertare binecuvântate.

El este Mântuitorul nostru.

Eliberatorul nostru.

Salvatorul nostru milostiv și Dumnezeuul nostru binecuvântat.

NOTĂ

1. Preotul care a vorbit la înmormântarea lui Frans Schwartz a spus: „arta lui a fost înzestrată prin putere divină și pare mai demnă decât multe predici” (Emmilie Buchanan-Whitlock, „History of Artists’ Lives Gives Greater Context for Exhibit”, *Deseret News*, 29 sept. 2013, deseretnews.com).

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Înainte de a preda, căutați îndrumarea Spiritului pentru a vă ajuta să înțelegeți nevoile particulare ale cursanților dumneavoastră. Atunci când împărtășiți fragmente din mesajul președintelui Uchtdorf, depuneți mărturie despre Salvator și despre sacrificiul Său mântuitor. Luați în considerare să-i întrebați pe cei cărora le predați ce reprezintă pentru ei ispășirea Sa și cum au simțit alinarea Domnului în timpul propriilor „ore întunecate și amare”.

TINERI

Izbândă prin intermediul lui Isus Hristos

Nume necunoscut

Obișnuiam să mănânc prea mult. Accesele mele repetate de îndopare au condus la o mulțime chinuitoare de sentimente de vinovăție, frustrare și dezamăgire. Atunci când am încercat să-mi depășesc problema m-am simțit neputincios.

O perioadă îndelungată, am neglijat faptul că ispășirea Salvatorului nu numai că ne salvează, ci ne și răscumpără și ne perfecționează și că acest lucru se aplică chiar și în cazul obiceiurilor mele, evident imperfecte, de a mânca prea mult.

Am decis să mă încredințez Salvatorului. M-am rugat. Mi-am recunoscut cu sinceritate slăbiciunea și nevoia de milostenie și, apoi, L-am rugat pe Tatăl Ceresc să mă binecuvânteze cu ajutorul Său divin în ziua următoare. În acea noapte am avut încredințarea că un Tată iubitor avea dorința nemăsurată de a-și ajuta Fiul și puterea indiscutabilă de a-l îndeplini dorința.

Din acea noapte, mâncarea nu mai are asupra mea aceeași influență copleșitoare. Știu că Isus Hristos este motivul succesului meu. Asemeni lui Pavel, descopăr că „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13). Și încerc să nu uit niciodată o altă lecție a lui Pavel: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos” (1 Corinteni 15:57).

COPII

Salvatorul vă va alina

Roagă un membru al familiei sau un prieten să-ți povestească despre un moment în care el sau ea s-a simțit alinat de către Salvator. Încearcă să te gândești la un moment în care Salvatorul te-a alinat. Poți să faci un desen care să înfățișeze această experiență și să-l agăți lângă patul tău pentru a-ți aminti faptul că Isus Hristos va fi întotdeauna acolo ca să te aline.

Credință, familie, alinare

Calitățile lui Isus Hristos: răbdător și îndelung îndurător al suferinței

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului va spori credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare, care prezintă calități ale Salvatorului.

Răbdarea este deseori percepută ca o trăsătură tăcută, pasivă, dar, după cum a spus președintele Dieter F. Uchtdorf, al doilea consilier în Prima Președinție, „Răbdarea nu înseamnă resemnare pasivă, nici refuzul de a acționa din cauza temerilor noastre. Răbdarea înseamnă a aștepta și a îndura în mod activ. Înseamnă a persista în a face ceva... chiar și când dorințele inimilor noastre sunt îndeplinite cu întârziere. Răbdarea nu înseamnă numai să înduri, ci înseamnă să înduri bine!”.

În viața noastră premuritoare, Tatăl nostru Cereșc a pregătit un plan pentru noi – copiii Lui de spirit – și noi am strigat de veselie pentru că ni s-a dat șansa de a veni pe pământ (vezi Iov 38:7). Când alegem să punem voința noastră în acord cu a Sa, pe parcursul vieții noastre muritoare, El „[va] face din [noi] un instrument în mâinile [Sale], pentru salvarea multor suflete” (Alma 17:11).

Președintele Uchtdorf a continuat: „Răbdarea înseamnă să accepți un lucru ce nu poate fi schimbat și

să-l înfrunți curajos, cu eleganță și credință. Înseamnă să fim «[dornici] să [ne supunem] tuturor lucrurilor pe care Domnul are grijă să [ni] le trimită, tot așa cum un copil se supune tatălui său» [Mosia 3:19]. În cele din urmă, răbdarea înseamnă a fi «ferm și neclintit și nemișcat în ținerea poruncilor Domnului!» [1 Nefi 2:10] în fiecare oră a fiecărei zile, chiar și când este greu să faci astfel”.¹

Scripturi suplimentare

Psalmii 40:1; Galateni 5:22-23;
2 Petru 1:6; Alma 17:11

Din scripturi

Scripturile ne învață că, în viața noastră muritoare, trebuie să „[fim răbdători] în suferințe, pentru că [vom] avea multe”. Domnul ne dă, apoi, promisiunea încurajatoare: „îndură-le, căci, iată, Eu sunt cu tine, chiar până la sfârșitul zilelor tale” (D&L 24:8).

Următoarea povestire din Biblie este un exemplu de răbdare și credință.

„O femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge... s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată,

scurgerea de sânge s-a oprit...

Dar Isus a răspuns: «S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere».

Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numaidecât.

Isus i-a zis: «Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.» (Luca 8:43-48).

La fel ca această femeie, și noi putem să găsim binecuvântări și alinare și chiar vindecare, atunci când facem un efort să ajungem la Isus Hristos – a cărui isipășire ne poate vindeca.

NOTĂ

1. Dieter F. Uchtdorf, „Continuă cu răbdare”, *Liahona*, mai 2010, p. 57, 59.

Meditați asupra următoarei întrebări

După cum se desprinde din povestirea relatată în Luca 8, cum au fost răsplățiți anii de răbdare ai femeii și, apoi, credința ei în Isus Hristos?